

ΣΕΒ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

**Ομιλία
του Γενικού Διευθυντή
Διονύση Νικολάου**

Στο 3^ο Συμπόσιο της Ελληνικής Ακαδημίας Marketing

**ΑΘΗΝΑ, 17 Μαΐου 2007
LEDRA MARRIOTT**

Κυρίες και κύριοι,

Με ιδιαίτερη χαρά απευθύνομαι σε σας ως συνάδελφους και ως εκφραστές της ιδιωτικής πρωτοβουλίας managers και υψηλόβαθμα στελέχη του Marketing, των πωλήσεων και της επικοινωνίας, λειτουργιών που με πολλή αγάπη υπηρέτησα τα τελευταία 22 χρόνια, είτε ως Δ/ντής Marketing είτε ως Διευθύνων Σύμβουλος, θέσεις από τις οποίες έχω αντλήσει ξεχωριστές εμπειρίες.

Κυρίες και κύριοι,

Σε ένα διεθνές οικονομικό περιβάλλον, που μεταβάλλεται και εξελίσσεται με γρήγορους ρυθμούς, η ελληνική οικονομία καλείται να είναι ανταγωνιστική, τόσο προσελκύοντας το ξένο επενδυτικό ενδιαφέρον, όσο και προσφέροντας στην κοινωνία τα οφέλη της ανάπτυξης και της προόδου.

Στον οικονομικό τομέα προσπάθειες ετών δείχνουν να αποδίδουν. Οι υποδομές επεκτείνονται και εκσυγχρονίζονται. Η δημοσιονομική εικόνα είναι φανερά βελτιωμένη. Οι επενδύσεις τρέχουν με υψηλούς ρυθμούς. Η ανεργία εμφανίζει σημάδια μείωσης. Από την άλλη όμως, μόνιμα υστερούμε στη διεθνή κατάταξη, σε σχέση με τους δείκτες της ανταγωνιστικότητας και ανάπτυξης, ενώ συγκρινόμενοι με βάση τους δείκτες της Λισαβόνας η χώρα καταλαμβάνει διαχρονικά τις τελευταίες ή προτελευταίες θέσεις στην Ε.Ε. Αυτό σημαίνει ότι ενώ προσπαθούμε, δεν προοδεύουμε περισσότερο από τους άλλους. Και ο μόνος τρόπος για να επιτευχθεί αυτό είναι η συνεπής και συνεχής προώθηση των αναγκαίων αλλαγών, σε όλο το φάσμα των προκλήσεων που

αντιμετωπίζει η κοινωνία μας. Αυτές οι αλλαγές άλλωστε, αποτελούν την πιο ουσιαστική και μόνιμη κοινωνική παροχή για τους σημερινούς και αυριανούς πολίτες.

Τη χαμηλή ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και βιομηχανίας στοιχειοθετούν δείκτες πολλών διεθνών οργανισμών. Κοινή συνισταμένη των απόψεων όλων των αναλυτών, εθνικών και διεθνών, είναι ότι οι παράγοντες που τροφοδότησαν στο παρελθόν την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας σταδιακά εξασθενούν και τείνουν να σβήσουν:

- Ο προστατευτισμός υποχωρεί κάτω από την πίεση της παγκοσμιοποίησης που φέρνει η ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων, η δημιουργία μεγάλων οικονομικών ενώσεων και οι συμφωνίες που υπογράφει ο Διεθνής Οργανισμός Εμπορίου.
- Τα δημοσιονομικά ελλείμματα ελέγχονται από την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση
- Οι επιδοτήσεις και επιχορηγήσεις εγκαταλείπονται με την αναγνώριση ότι συχνά οδηγούν σε στρεβλή κατανομή πόρων.

Όλοι φέρουμε ευθύνη για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, η οποία δεν μπορεί να επιτευχθεί με αποσπασματικές λύσεις. Αντίθετα, απαιτεί συντονισμένη εθνική προσπάθεια, με συγκερασμό δυνάμεων σε μια συνεχή διαδικασία προσαρμογών, σε όλα τα επίπεδα της οικονομικής και κοινωνικής ζωής. Είναι σαφές ότι αυτή η εθνική προσπάθειά μας μπορεί να προωθηθεί

από δύο πλευρές ταυτόχρονα: Από επιχειρήσεις και από το Κράτος.

Το βασικό πρόβλημα εστιάζεται στην ευρύτερη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης. Σε προβλήματα, δηλαδή, όπως η πολυνομία, η έλλειψη διαφάνειας, η χαμηλή παραγωγικότητα, οι καθυστερήσεις, η διαφθορά και η γραφειοκρατία. Παράγοντες που αποθαρρύνουν την υγιή επιχειρηματικότητα, ενισχύουν τη νοσηρή επιχειρηματική δράση που αποβλέπει στο γρήγορο και ευκαιριακό κέρδος και δημιουργούν ένα κλίμα ευρύτερης απαξίωσης θεσμών και ατόμων.

Όσον αφορά το Κράτος, είναι επιτακτική η ανάγκη για διαρθρωτικές αλλαγές, προκειμένου να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα.

Σημαντική για την επιτάχυνση της ανάπτυξης είναι η εμπέδωση του ανταγωνισμού σε όλες τις αγορές και η μείωση της παρεμβατικής λειτουργίας του Κράτους. Παρά την πρόοδο όμως που έχει συντελεσθεί η κρατική παρέμβαση διατηρείται ισχυρή σε πολλούς τομείς, αγορές και επαγγέλματα.

Πρέπει το συντομότερο να εξαλειφθούν τα πάσης φύσεως εμπόδια στην επιχειρηματικότητα και την ανταγωνιστικότητα: φορολογικά, διοικητικά, ρυθμιστικά, παρεμβατικά. Η Ελλάδα εμφανίζεται σήμερα ως η χώρα με τα περισσότερα εμπόδια και το υψηλότερο κόστος που απαιτούνται για την έναρξη επιχειρηματικής δράσης.

Η κοινωνία μας γίνεται ανταγωνιστικότερη όταν γίνεται πιο δημιουργική, ικανή να καινοτομεί, να προσαρμόζεται γρήγορα στις

αλλαγές του περιβάλλοντος, να εκμεταλλεύεται ευκαιρίες που αναδύονται και να αποφεύγει κινδύνους. Για να διασφαλίσουμε ότι η οικονομία της χώρας θα αναπτύσσεται στο μέλλον και θα συγκλίνει με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χρειαζόμαστε μια κοινωνία του επιχειρείν, μια κοινωνία που ενθαρρύνει την ατομική πρωτοβουλία και το θάρρος ανάληψης επιχειρηματικών κινδύνων κα τιμά την δίκαιη ανταμοιβή.

Χρειαζόμαστε ένα οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον που ν' αναγνωρίζει τη δημιουργικότητα και την επιτυχία. Και η διαμόρφωση του περιβάλλοντος αυτού έχει πολλαπλάσια σημασία απ' όλους τους αναπτυξιακούς νόμους και τα φορολογικά κίνητρα. Αυτή είναι η πρώτη και διαρκής πρόκληση που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε

Αναφερόμενος στους παράγοντες διευκόλυνσης της επιχειρηματικής ανάπτυξης θέλω να τονίσω προς τις επιχειρήσεις, ότι είναι καιρός να απεγκλωβισθούμε από την εμμονή μας στο να θεωρούμε τις άμεσες κρατικές ενισχύσεις, ως τον πλέον ενδεδειγμένο τρόπο για την τόνωση της επιχειρηματικότητας και την παγίωση ευνοϊκού επενδυτικού κλίματος. Τούτο δε, επειδή αυτές χάνουν σταδιακά τη σημασία τους ακολουθώντας τα αμέσως επόμενα χρόνια φθίνουσα πορεία στο πλαίσιο των επιλογών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παράγοντες ενθάρρυνσης της επιχειρηματικότητας, που διαχρονικά θα διατηρήσουν τη σπουδαιότητά τους, πρόκειται να είναι:

- Η προαγωγή της τεχνολογικής ανάπτυξης, της καινοτομίας και της ποιότητας. Ειδικά σε ότι αφορά στην έρευνα και

τεχνολογική ανάπτυξη είναι αναγκαίος ο προσανατολισμός υποδομών και ερευνητών προς τις πραγματικές ανάγκες των επιχειρήσεων και της κοινωνίας.

- Το υψηλού επιπέδου ανθρώπινο δυναμικό με έμφαση στην εξυπηρέτηση των πραγματικών αναγκών των επιχειρήσεων και στην παροχή σε κάθε εργαζόμενο της δυνατότητας για εύκολη προσαρμογή στις απαιτήσεις ενός όλο και πιο ανταγωνιστικού και απαιτητικού περιγύρου, μέσα από σύγχρονα και ευέλικτα προγράμματα εκπαίδευσης.

Από την πλευρά τους πολλές ελληνικές επιχειρήσεις, ανταποκρινόμενες στη βελτίωση των μακροοικονομικών συνθηκών κινητοποιήθηκαν με δυναμισμό, παρέκαμψαν τα εμπόδια, διεύρυναν την παρουσία τους στις αγορές του εξωτερικού και πρωτοστάτησαν στην καταγραφόμενη άνοδο του εθνικού προϊόντος. Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν μεγάλες διαρθρωτικές αδυναμίες.

Τα στοιχεία δείχνουν ότι η ελληνική βιομηχανία σήμερα υστερεί σε πολλά βασικά χαρακτηριστικά έναντι της ευρωπαϊκής. Ένα από αυτά – και νομίζω πολύ σημαντικό – είναι το μέγεθος: η ελληνική βιομηχανική επιχείρηση είναι η μικρότερη των χωρών στην ευρωζώνη, με μέση απασχόληση 6 άτομα έναντι 12 στην Ισπανία και 49 στην Ιρλανδία.

Η έλλειψη εξωστρέφειας και η πρόσδεση στην τοπική αγορά, η ελλιπής αξιοποίηση των σύγχρονων μεθόδων οργάνωσης και μάρκετινγκ, καθώς και οι μειωμένες επενδύσεις στην έρευνα και καινοτομία και στην αναβάθμιση των ικανοτήτων του ανθρώπινου

δυναμικού τους, συνιστούν μερικές από τις ενδογενείς αιτίες για την μειωμένη ανταγωνιστικότητα όσων βιομηχανικών επιχειρήσεων βραδυπορούν.

Η προσήλωση στο χαμηλό κόστος μόνο, δεν εξασφαλίζει μόνιμο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Απαιτείται μια ευρύτερη φιλοσοφία προσανατολισμού ολόκληρης της επιχείρησης στην αγορά και τον πελάτη. Η συνταγή είναι μία: **MARKETING** και **ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ**.

Η καινοτομία σε όλο το φάσμα των λειτουργιών, η ποιότητα, η δημιουργία δυνατών μαρκών, το αποτελεσματικό δίκτυο διανομής και η ανάληψη κινδύνου μέσα σε ένα υγιές επιχειρηματικό κλίμα, αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για την επιβίωση και την ανάπτυξη μιας επιχείρησης.

Είναι νομίζω πλέον ευρέως αποδεκτό ότι στη σημερινή εποχή κύρια ατμομηχανή ανάπτυξης είναι η επιχειρηματικότητα και υπό την έννοια αυτή αποτελεί την απαραίτητη προϋπόθεση για μια πετυχημένη πορεία της χώρας μας προς το μέλλον

Η ανάπτυξη ενός νέου, σύγχρονου επιχειρηματικού προτύπου που να ανταποκρίνεται στις μεγάλες οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές συνθήκες που σήμερα διαμορφώνονται γύρω μας, αποτελεί ζητούμενο για αρκετές επιχειρήσεις .

Σήμερα οι δυνάμεις της επιχειρηματικότητας δεν είναι πλέον οι επιχειρηματίες όπως παραδοσιακά πιστεύαμε, αλλά οι επιχειρήσεις. Ο επιχειρηματίας σήμερα δεν αποτελεί παρά τον ηγέτη μιας επιχείρησης η οποία συναπαρτίζεται από τους

μετόχους, τα στελέχη, τους εργαζομένους, τους προμηθευτές, τους διανομείς, τους πωλητές και όλους τους συνεργάτες. Οι επιχειρήσεις κρίνονται αυστηρά και καθημερινά από την αγορά: από τον καταναλωτή, από τον πελάτη, από τα μέσα ενημέρωσης, από την ίδια την κοινωνία των πολιτών – και μάλιστα στο διεθνή στίβο. Έτσι, πληρώνουν άμεσα και ακριβά κάθε τους λάθος, κάθε τους αποτυχία. Το ίδιο το συμφέρον τους, τους επιβάλλει να προσπαθούν περισσότερο. Τις υποχρεώνει να βασίζονται στην αξιοκρατία, στη δημιουργική πρωτοβουλία, στην επαγγελματική συνείδηση, στο σχεδιασμό και στην έμπνευση.

Η σύγχρονη επιχείρηση καινοτομεί, παράγει πλούτο, δημιουργεί θέσεις εργασίας, εφαρμόζει τις αρχές της εταιρικής διακυβέρνησης, έχει συνείδηση της κοινωνικής ευθύνης της. Επενδύει στο ανθρώπινο δυναμικό του τόπου, στην κοινωνική σταθερότητα μέσα από τη συλλογική πρόοδο, στην εθνική προοπτική. Επενδύει ακόμα στην έρευνα και τεχνολογία, στην προστασία του περιβάλλοντος, στις νέες εναλλακτικές μορφές ενέργειας. Δημιουργεί ένα ανταγωνιστικό εθνικό κεφάλαιο στον παγκόσμιο οικονομικό ανταγωνισμό. Η σύγχρονη επιχείρηση αποτελεί, έτσι, παράδειγμα δημιουργικής συνεργασίας ανθρώπων, οι οποίοι, μέσα από οργανωμένη δράση, παράγουν ένα απτό αποτέλεσμα που αποτελεί από μόνο του και πολλαπλό κοινωνικό μέρισμα. Αυτό είναι το επιχειρηματικό πρότυπο που προωθεί ο ΣΕΒ, ως ο κεντρικός σύνδεσμος των δυνάμεων της ιδιωτικής πρωτοβουλίας της χώρας. Αυτό είναι το πλαίσιο με βάση το οποίο επιδιώκουμε να εμπνεύσουμε την επιχειρηματική κοινότητα σήμερα.

Η σύγχρονη επιχείρηση αποτελεί βήμα προόδου για ολόκληρη την κοινωνία.

Εμείς στον ΣΕΒ έχουμε κατανοήσει τα σημεία αυτά και έχουμε αναλάβει πρωτοβουλίες και δράσεις που πιστεύουμε ότι θα συμβάλλουν θετικά, και ίσως καθοριστικά, στην επίτευξη του στόχου της εθνικής αυτής προσπάθειας. Ταυτόχρονα, πιστεύουμε και σε κάτι ακόμα:

Βασικό στοιχείο που θα επιτρέψει στην κοινωνία μας να γίνει ανταγωνιστική είναι η επένδυση στη γνώση. Χρειαζόμαστε περισσότερα «επιχειρούντα», πηγαία και καινοτομικά άτομα που έχουν φιλοδοξίες, μπορούν να εκκινήσουν νέες πρωτοβουλίες, έχουν ικανότητες να ηγούνται και να συνεργάζονται και δεν φοβούνται να θέτουν φιλόδοξους στόχους και να αναλαμβάνουν την ευθύνη της επίτευξής τους.

Ως εκ τούτου, χρειαζόμαστε συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης που προικίζουν τα άτομα με τέτοιες αξίες και ικανότητες και διδάσκουν την επιχειρηματικότητα και την ανάληψη κινδύνων. Εκπαιδευτικά συστήματα που είναι τα ίδια αυτόνομα, καλλιεργούν τη δια βίου μάθηση και ανάπτυξη του ατόμου, που είναι ενεργοί παραγωγοί νέας γνώσης, που καινοτομούν. Εκπαιδευτικά συστήματα που διατηρούν στενή σχέση με τις τεχνολογικές αλλαγές και τις εξελίξεις στην πραγματική ζωή και υπηρετούν την κοινωνία της γνώσης.

Η ιδέα του 3^{ου} Συμποσίου της Ελληνικής Ακαδημίας Marketing, είναι βασισμένη ακριβώς σε αυτή τη λογική.

Φιλοδοξία της είναι να μεταφέρει γνώση στον Έλληνα Manager, να τον καταστήσει κοινωνό των Διεθνών τάσεων, όπως αυτές αποτυπώθηκαν στο 35^ο Παγκόσμιο Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Marketing, να χτίσει γέφυρες μεταξύ επιστήμης και πρακτικής.

Ο ΣΕΒ χαιρετίζει και συγχαίρει εγκάρδια τέτοιες πρωτοβουλίες που πάντοτε θα στηρίζει.

Ευχαριστώ θερμά τους οργανωτές για την πρόσκληση .
Εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες του Συμποσίου.